

Karácsonyi kiadás

ÖNKORMÁNYZATI HÍRLEVÉL

Karácsonyi üzenet Fényeslitkére!

KARÁCSONY FELÉ

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígélet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorúan nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak s higgyünk rendületlen
S ne csak így decemberben.

Juhász Gyula

Tisztelt Polgártársam!

Legyen áldott az Isten, aki egy újabb Karácsonyt engedett megérnünk e vészterhes év végén! Adjon ez alkalommal boldog ünnepet, amely nem reked meg az ünneplés külsőségeiben, fénylő mázaiban, hanem lélekben is megtisztít, erőt ad az előttünk sorjázó évekhez.

Többi egyházi ünnephez viszonyítva van egy különleges, melengető varázsa. Sokak számára a legszebb, a legérzelmibb, a lelket legmélyebben átható ünnep.

Ha a jelenkori járványbeli tehetlenségünkön, valamint a földi korlátainkon túl meglátjuk a betlehemi csillag színfeletti ragyogását, akkor meg lehet, hogy az adventi várakozás és a karácsony idejére elfeledjük e világi köteleink, láncaink kínzó szorítását. A szegényes

jézusi bölcső fényében mindennapi szükségünk, gondjaink megszépülnek.

Kívánom, hogy december végén emelkedett pillanatokkal átitatva éljük tovább az ünneppé váló hétköznapjainkat is!

Ez idő alatt próbáljuk átélni Jézus születésének lényegét, aki jellemünk és cselekvő akaratunk nyomán bennünk is bármikor megszülethet...

Ő első sorban a szegények királya volt, de ugyanakkor a gazdagoké is, aki nem nézte a bőr színét, a ruha és a cipő márkáját, a derék karcsúságát, az értelem csiszoltságát.

Ő nem a küllemet, hanem a belülről fakadó lelket szerette.

Ő a legmélyebb alázattal munkálkodott Isten országa földi viszonyainak megvalósításáért, amit keresztény elődeink Európát ezen

fundamentumra igyekeztek építeni Európát.

Ő nem kereste az akkori vezetők kegyét, hanem egész egyszerűen megfogta a leprások kezét és fel emelte őket, a kufárokat kiűzte a templomból, megbocsátott a bűnösöknek..., hogy csak néhány cselekedetét említsem.

Itt van a példakép: JÉZUS.

Ne keressük a csillagok között, a mindennapok cifraságaiban, díszekben, mert sokkal közelebb van hozzánk.

Szellemisége bennünk tetten érhető, hatása általunk is megtehető, hiszen Ő ott van... ahol tiszta a szív, ahol feltétel nélküli a jó szándék, ahol a másokért élés akarata munkálkodik, ahol a szeretet önzetlen.

Kívánom, hogy Mi fényeslitkiek hasonlóan éljünk egymásért, másokért, munkálkodjunk a közjéért!

Kívánom, hogy a karácsonyi csillagok újra gyűjtéséhez, a hajnalok reménytelibb hasadásához mi is így járuljunk hozzá! Ha majd eltűnik elveszti földi színét, lelkünk szégyenkezés nélkül kerüljön vissza a csillagok közé....

„Együtt – Egymásért”

Mártha Mihály Tibor
polgármester

Református Egyház köszöntője

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Lassan az év végéhez közeledve az ember még inkább visszatekint, számadást végez a mögötte levő évről. Ez a 2020-as esztendő mindnyájunk számára számtalan új dolgot hozott, eddig ismeretlen próbatételek elé állított bennünket, és ez alól senki sem volt kivétel. A kicsi gyerekektől kezdve a legidősebbekig mindenkit egyformán érintett. Ha visszaemlékszünk az előző év decemberére, akkor a televízióban láttunk képeket a távoli Kína Vuhan tartományából, ahol emberek küzdöttek egy új vírussal, az utcán maszkban jártak-keltek. Az esztendő fordulóján félelemmel a szívünkben énekeltük az ilyenkor szokásos dicséreteket a templomunkban: „**Úr Isten, ki minket sok áldással töltél be, ez újesztendővel jó kedved ne szakaszd félbe! Áldd meg kezdetét s végét ennek, hogy midőn napjai lemennek, mondassuk: dicsőség Istennek**” 283. dicséret 3. verse.

Hittel fohászkodtunk az Úr áldásaiért és erőért a próbatételek elhordozásához. Elindultunk az újesztendőbe, de alig telt el két és fél hó-

nap, ez a különös vírus megjelent kicsiny kis országunkban is, igaz akkor még leginkább csak a fővárosban. Egyre másra érkeztek a megszorító intézkedések, korlátozások, sajnos a templomunkat is be kellett zárni, amire soha azelőtt nem volt példa. Voltak nehéz történelmi időszakai népünknek, de az Isten háza mindig nyitva állt. A technika fejlettségének köszönhetően azonban, ha a gyülekezeti közösséget nélkülöznünk is kellett, az ige mégis eljuthatott az otthonokba. Így érkezett meg hozzánk a húsvét ünnepe is, ahol családonként lett megterítve az asztal az úrvacsorai közösségre. Örültünk neki, de éreztük, hogy nem ez az igazi.

Mindezek mellett egy másik próbatétellel is szembe kellett néznie egyházközségünknek, mint szociális intézményt fenntartónak. Jöttek a hírek külföldről, Budapestről láttunk fájdalmas képeket az idős otthonokban végig söprő halálozásokról. Tudtuk és éreztük, hogy az Úr különös felelősséget helyezett a vállunkra, melynek igyekeztünk minden tekintetben megfelelni. Az Úr ebben az erő feletti küzdelmünkben sem hagyott magunkra bennünket, a március 20-i napi igével bátorí-

totta szívünket: „**Készen áll a ló a csata napján, de az Úr adja a győzelmet.**” *Példabeszédek 21:31.*

Munkatársainkkal együtt megértettük, hogy nekünk mindent meg kell tenni a védekezésért, ami emberileg megtehető, hogy a vírus be ne jusson az intézménybe, és hogy a ránk bízott idős testvéreink életét meg tudjuk őrizni. Hálás a szívünk, hogy az Úr kiváló, a szolgálatra elkötelezett munkatársakat állított egyházközségünk szolgálatába, akik nagy-nagy fegyelmezettséggel „védték a várat”, viselték a maszkot, kerülték a kontaktusokat, fertőtlenítettek. Minden ebéd után hallhattunk „helyi operatív törzs” tájékoztatást intézményünk vezetőjétől, aki minden aktuális kérdésre felhívta a figyelmünket. Készítettünk védekezési meg izolációs tervet, szobát stb. A védekezés mellett nagy hangsúlyt fektettünk ellátottaink lelki egészségére, a hozzátartozókkal való kapcsolattartásra. Megszerveztük a csomagok biztonságos behozatalának útját. Közben erősítettük egymást igékkel, szép gondolatokkal. Sokszor elhangzott Dobó István esküjének azon része, hogy „*a vár megadásáról szót sem ejtünk*”. Utolsó harcosunkig küz-

döttünk a ránk bízottak életéért és egészségéért. Akkor az Úr kegyelmes volt hozzánk, és megáldotta erőfeszítéseinket.

Így köszöntött be a nyár, amikor enyhültek a szabályok és mindnyájan fellélegezhettünk egy kicsit. Az első ütközetet túljutottunk, és sikerült minden ránk bízott életet megőrizni, melyért az emberi erőfeszítéseken túl legyen Istené a dicsőség. A nyár ugyancsak mozgalmasan telt, megtarthattuk a hagyományos családi hetünket, melyre most is szép számmal jöttek hittanos gyerekeink. Isten kegyelméből sok-sok áldást nyerve tarthattuk meg első alkalommal Berekfürdön a Megbékélés Házában a többgenerációs hetünket, melyet jövőre is szeretnénk folytatni. Közben elvégeztük az Intézményünk konyhájának teljeskörű felújítását, mely időszak alatt az Önkormányzat nagylelkű segítségével sikerült zökkenőmentesen biztosítani az étkeztetést.

A nyár elmúltával, az ősz beköszöntével a COVID-19 vírus is újra felütötte fejét, de most már egészen közelről. Először családjunkba érkezett meg, ahogyan arról hírt is adtunk. Gábor fiunk fertőződött meg, de nagyon szigorú fegyelme-

zetséget tanúsítva hála az Úrnak senkit nem fertőzött, fertőztünk meg. A 26 napig tartó karantén utáni „felszabadulásnak” való örvendezésünk sajnos egy napig sem tartott, mikor kiderült, hogy az idősök otthonába is bejutott a vírus. Sajnos egy kórházi szakrendelésen járt néni által került be a vírus az intézménybe, mindez szeptember 26-án történt. Ettől kezdve elkezdődött a megfeszített küzdelem, hogy minden erőfeszítésünkkel próbáljuk izolálni a bekerült vírust. Munkatársaink minden áldozatra készek voltak a védekezés sikeréért, ha kellett 24 órás szolgálatot teljesítettek az izolációs szobákban, ki sem mozdulva onnan. Küzdelmeinkben ismét az Úr adott erőt és bátorított a Józsué 1:9. versével, melyet az előbb említetthez hasonlóan nagy betűkkel kiírtunk a fali táblánkra: **„Légy erős és bátor, ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened az Úr, mindenütt, amerre csak jársz”.** Ez a két ige azóta is ott áll és bátorít bennünket naponként a küzdelmeinkben. Sok-sok erőre, türelemre, alázatra és szeretetre volt és van szükségünk mind a mai napig. Mert a küzdelem sajnos most is tart. Minden erőfeszítésünk ellenére a vírus szinte végigvonult az intézmény „B” épületrészében, az ott élők közül nagyon sokan megfertőződtek. A megyei szakápolóval, és háziorvosunkkal karöltve szerveztük a gondos ápolást, gondozást, melynek eredményeként öt ellátottunk kivételével mindenki felépült. Az öt elhunytból négy volt igazoltan pozitív, ők sajnos a kórházban hunytak el. A többieket főnövérünk és helyetteseik magas szintű szakmai irányításukkal és elkötelezett hozzáállásukkal helyben tudtuk kezelni, és a gyógyulás útjára elsegíteni. Ehhez elengedhetetlen volt szociális ápolóink és gondozóink lelkiismeretes munkája. Intézményi orvosunk, Dr. Barkóczi Beáta valódi testvérré született a nyomorúságunkban, az ő szakmai irányítása és határozott útmutatása nélkül mindez nem sikerült volna. Vala-

mennyi súlyos és krónikus betegünket sikerült a gyógyulás útjára segítenie, amelyért őszinte hálával tartozunk Neki. Minden munkatársunknak, gondozónak, ápolónak, takarítónőnek mérhetetlen elismeréssel és köszönettel tartozunk! Hétköznapi hősök Ők, egyszerű családanyák, akik önmagukat nem kímélve, küzdöttek minden egyes idős életéért, viselték az overállt, a maszkot, a pajszot. Hadban álltak, állunk egy láthatatlan ellenséggel, egy láthatatlan pici vírussal, mely még mindig itt ólálkodik körülöttünk. A „B” épület minden lakója gyógyultnak tekinthető. Az „A” épületet a gondos izolációnak köszönhetően egészen december elejéig sikerült megóvni a vírus bekerülésétől, de mára már ott is jelen van, de bízunk abban, hogy itt is hasonló csodákat élhetünk át a gyógyulás terén.

A lakóink mellett sajnos a munkatársaink közül is sokan megfertőződtek, nem feltétlenül az intézményben, többen közülük éppen a családtagjaik által. De hála legyen ezért is az Úrnak, hogy enyhébb panaszokkal mindenki túljutott rajta, kórházi kezelésre senki sem szorult közülük. Folyamatosan zajlik mun-

kavállalóink tesztelése, ahol két alkalommal is sikerült kiszűrni egy-egy pozitív személyt, és így ki tudtuk védeni a fertőzés továbbadásának lehetőségét.

Természetesen a küzdelmünk még nem ért véget, továbbra is minden áldozathozatalra készek vagyunk egyetlen idős megmentéséért is. Jelentős anyagi többlet terhet ró ez intézményünkre, védőeszközök, fertőtlenítőszeres, túlórák stb. De hálás a szívünk, hogy a zökkenőmentes működést biztosítani tudjuk. Hála az Úrnak, az elhalálozási mutatónk sem rosszabb, sőt talán még kicsivel jobb is, mint az elmúlt évek hasonló időszakában. Örömmel vesszük településünk lakóinak mentális és erkölcsi támogatását, hiszen közös ügyért fáradozunk. Mi is igyekeztünk és igyekszünk minden hozzáink forduló fényeslitkei családnak segítséget nyújtani idős családtagjuk házi gondozásában, vagy ha szükségessé válik, intézményi elhelyezésében. Míg más telepü-

lésről érkezőknek hosszasan kell várakozni, helyben lakó testvéreinknek igyekszünk soron kívüli elhelyezést biztosítani. Bízunk abban, hogy ez a jó együttműködés a későbbiek során is fennmarad, és együtt, egymást erősítve küzdhetünk meg az előttünk álló próbatételekkel. Szeretnénk köszönetet mondani Önkormányzatunknak a dolgozóink számára juttatott Béres Csepp adományért, mellyel kifejezték együvé tartozásukat. Hittel és reménységgel tekintünk előre a közelgő ünnepre, és a látogatási tilalom ellenére igyekszünk bensőségessé tenni időseink karácsonyát, ahogyan településünk minden otthonába szeretnénk eljuttatni Urunk üzenetét. Félelmekkel és kétségekkel vívódó szíveknek szeretnénk hirdetni az angyali üzenetet, amely Betlehem mezején hangzott először: **„Ne féljeteK, mert íme, hirdeteK nekteK nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Údvözítő született ma nekteK, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”**Lukács 2:10-11.

Kedves Testvérem! Bármilyen félelem és szomorúság gyötörjön is, ne feledd el, hogy van Megváltód, aki nem tartotta a távolságot, hanem eljött hozzád és eljött érted, hogy megkeressen és hazavezessen önmagához. Közeledj hozzá, és borulj eléje imádságban! Induljunk Krisztusba vetett hittel az elkövetkező esztendőbe, legyen újra imádságunk az Óévi énekünk szava:

„Áldd meg kezdetét s végét ennek, hogy midőn napjai lemennek, mondhassuk: dicsőség Istennek”283.d.

Szeretettel:

*Bezzegh Gáborné
lelkipásztor és családja*

Ünnepi istentiszteletek rendje 2020 – Református Egyház

- December 20.** (vasárnap) – Advent 4. vasárnapja *10 óra 45 perc*,
melyen megemlékezünk az elmúlt időszakban elhunyt testvéreinkről
- December 21.** (hétfő) – Bűnbánati istentisztelet *17 óra*
- December 22.** (kedd) – Bűnbánati istentisztelet *17 óra*
- December 23.** (szerda) – Bűnbánati, Úrvacsorás istentisztelet *17 óra*
- December 24.** (csütörtök) – Szenteste *17 óra*
- December 25.** (péntek) – Karácsony 1. napja, Úrvacsorás istentisztelet *10 óra 45 perc*
- December 26.** (szombat) – Karácsony 2. napja *10 óra 45 perc*
- December 27.** (vasárnap) – Istentisztelet *10 óra 45 perc*
- December 31.** (csütörtök) – Hálaadó istentisztelet *17 óra*
- Január 01.** (péntek) – Újévi istentisztelet *10 óra 45 perc*

Szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket valamennyi alkalmunkra!
A bűnbánati alkalmaink kivételével a többi istentisztelet
online formában is elérhető lesz.

Római Katolikus Egyház köszöntője

„Amikor mindez beteljesedik, nézzetek fel, és emeljétek fel fejeteket, mert elérkezett megváltásotok.” (Lk 21,28.)

A liturgikus év utolsó hetének, az Évközi idő 34. hetének csütörtöki, november 26-i evangéliumi szakaszát záró bíztatás előtt Jézus Jeruzsálem pusztulásáról beszél: hadseregről, menekülésről, győtrelemről, fogásgról, rémületről és végül az egész világ megingásáról, majd az Emberfia eljöveteléről „a felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel”. (Lk 21,27.)

A megrendítő leírást pedig azzal a bátorítással zárja, hogy emeljük fel a fejünket, nézzünk fel, mert elérkezett megváltásunk. Ki mondja ezeket a szavakat? Jézus – héberül Jesua –, akinek a neve annyit jelent: az Úr a megváltó.

Ezt a nevet az Úr angyala magyarázza meg, a Boldogságos Szűz Máriát titokban elbocsátásán töprengő Józsefnek, a név jelentését: „Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.” (Mt 1,21.) Jézus tehát a szabadító, Ő hoz szabadulást.

Egy évvel ezelőtt, 2019. november végén már javában állították a karácsonyi vásár standjait a városokban, még ki sem aludtak az elhunyt szeretteinkért gyűjtött mécsesek lángjai, a nagy bevásárlóközpontok már a karácsonyi fényektől villogtak, és megkezdődött a nagy karácsonyi hajsza. Éppen hallottunk már valami új vírusról messze Kínában, de különösebben nem foglalkoztunk vele.

Húsvéti készülletünket, sőt, húsvéti ünnepünket már ez az ideérkezett vírus alakította. Életemben először vé-

geztem a Szent Három Nap szertartásait hívek jelenléte nélkül. Más volt, furcsa, talán kicsit szorongató, de tanulságos is: a világvárvány sem tudta megzavarni a feltámadás örömét. A Feltámadott Megváltó segített új lehetőségekkel élni, miközben megerősített bennünket hitünk alapjaiban.

Adventi készülletünk egy kicsit talán a pusztulásról és a világvégéről szóló evangéliumi szakasz hangulatában kezdődik. Sokan meghaltak, sokan betegek, a mindennapi életünk egyáltalán nem mondható mindennapinak: maszkot hordunk, távolságot kell tartanunk, tesztelnek bennünket, közben sokan a munkájukat, megélhetésüket veszítik el, fiataljaink a baráti közösségtől való távollét miatt lehangoltak. Idén nem épülnek a karácsonyi vásár standjai.

Minden más, mint a megszokott, de a Szabadító mégsem változtat üzenetén: „... nézzetek fel, és emeljétek fel fejeteket, mert elérkezett megváltásotok” (Lk 21,28), vagyis elérkezett szabadulásotok.

Hogyan élhetjük meg ezt az adventi időt ennek hitében, Jézus szabadításának reményében?

A Képmás magazin honlapján olvastam Vadas Henrietta cikkét arról, hogy nagyszüleink hogyan vészelték át a háborúk nehézségeit. Csatlakozom a szerzőhöz és magam is arra biztatom mindenkit, hogy tanuljunk a nagy megpróbáltatásokat átélte idősebb nemzedéktől, illetve tudatosan éljük meg az adventi időszakot.

1. Tapasztaljuk meg, hogy boldogságunk nem a megvásárolt ajándékok és luxuscikkek mennyiségétől, sem kényelmünk és szórakozásunk mértékétől függ. Nagyszüleink szerény körülmények között, a keveset beosztva is boldogok voltak: örültek egymásnak és örültek az életüknek.

2. Élünk tevékenyen. Még ha a munkánkat el is veszítettük, keressünk tevékenységet, amivel hasznosá tehetjük magunkat. Biztosan akad tennivaló a ház körül, vagy tudunk segíteni másoknak. Ha dolgozunk, ha valakinek segítünk, akkor tudjuk, hogy hasznosak vagyunk, és ez örömmel tölt el bennünket.

3. A mai napra figyeljünk oda, elég minden napnak a maga baja. Látjuk, hogy most nagyon előre nem is tudunk tervezni. Ne hagyjuk, hogy a jövőről szóló találgatások és riogatások megbénítsanak lelkileg. A keresztre feltekintve mindig tudatosítsuk magunkban, hogy sokkal nehezebb helyzetekből is kihozta már az emberiséget Jézus, a Szabadító.

4. Legyünk kedvesek, türelmesek a családtagjainkkal és a környezetünkben élőkkel, akikkel most talán akarva-akaratlan több időt töltünk. Beszéljünk, vagy ha már nem tudunk, tetteinkkel mutassuk ki szeretetünket feléjük. Használjuk ki a lehetőséget, hogy sebek, fájdalom gyógyulhatnak be. A súrlódások, ütközések helyett merjünk inkább egy kis humorral élni. Vigyázat: a nevetés ragályos!

5. Virrasszunk és imádkozzunk, hiszen advent a hajnali, rórate szentmisék ideje. Akár templomunkban kapcsolódunk be, akár valamelyik közvetítés révén, hagyjuk, hogy ez a szertartás a napirendünkre is kihatson. Ha megtartjuk a rendet, a rend megtart minket. A korai felkelés legjobb módszere a korai lefekvés. Ha kialakul ennek rutinja, nyugodtabb, testileg és lelkileg egészségesebb emberek leszünk.

6. Vállaljuk a lemondást: akár a szórakozásról, a megszokott iskolai és céges rendezvényekről és partikról, vagy bármiről, amihez a kelleténél jobban ragaszkodunk. Advent böjti időszak, a böjt a lemondás pedig erősíti jellemünket, személyiségünket, és mással nem pótolható tapasztalatot ad.

7. Segítsünk másokon, tegyünk jót. Tudatosan figyeljünk gesztusainkra azok felé, akiket talán zsigerből nem kedvelünk. Lássuk meg a lelkileg és a testileg szükségben lévöket, és adjunk hálát, ha még van erőnk vigasztalni, jót szólni, vagy valakinek segítséget adni.

Példaképünk, mércénk maga a Szabadító, a Megváltó Krisztus, aki már a megtestesülésével és egész életével ezekre tanított bennünket.

Merjünk feltekinteni és remélni, hiszen beteljesült a prófécia, és ezt ünnepeljük minden karácsonykor: „Mert gyermek születik, fiú adatik nekünk, s az ő válórára kerül az uralom. Így fogják hívni: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme.” (Iz 9,5.)

Áldott Adventet kívánok mindenkinek szeretettel. Töltse el a hit, a remény, a hála és a szeretet a szívünket ünnepi készületünkben, és ne feledjük, hogy most sem vagyunk egyedül: „Íme a szűz fogan és fiat szül, Emmánuel lesz a neve. Ez azt jelenti: Velünk az Isten.” (Mt 1,23.) Ő a Szabadító.

Bákonyi János
Plébános

Szentmisék rendje 2020

December 24. (csütörtök)

Karácsony szenteste 18 óra 30 perc

December 25. (péntek)

Karácsony első nap parancsolt ünnep
7 óra és 11 óra

December 26. (szombat)

Szent Család ünnepének vigíliája 17 óra

December 27. (vasárnap)

Szent Család ünnepe 7 óra és 11 óra

December 31. (csütörtök)

Év végi hálaadás 17 óra

Január 01. (péntek)

Szűz Mária, Isten anyja parancsolt ünnep
7 óra és 11 óra

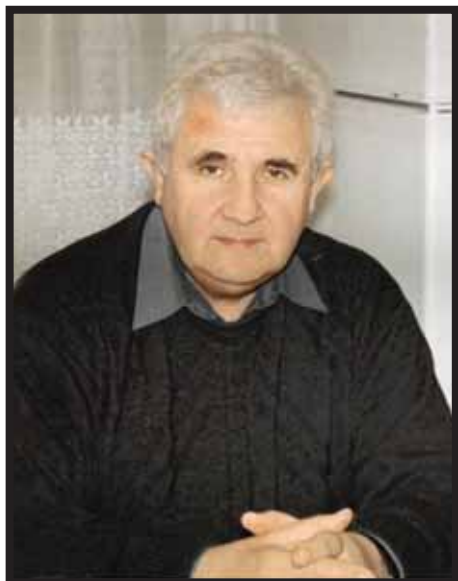
Január 03. (vasárnap)

Karácsony második vasárnap 7 óra és 11 óra

Fényeslitke Község 2020. évi Kitüntetettjei

„Fényeslitke Község Díszpolgára”

Dr. Szemján Tibor

1947. január 18-án született Kisvárdán iparos édesapa és háztartásbeli édesanya második gyermekeként.

Általános és középiskolai tanulmányait Kisvárdán végezte. 1965-ben érettségizett a Bessenyei György Gimnáziumban, majd felvételt nyert a debreceni Ybl Miklós Felsőfokú Építészeti Technikumba. 1968-ban építő gépészmérnökként szerez diplomát. Ugyanebben az évben fiatal mérnökként elhelyezke-

dik a nyíregyházi Építő és Szerelő Vállalatnál, ahol rövid idő alatt gépészeti osztályvezető lett. Itt ismeri meg feleségét Katalint, akivel 1970-ben házasságot kötött. 50 év szeretetben és békességben eltöltött házasságuk alatt két gyermekük született Tibor és Anita.

Az építőiparban eltöltött 10 év után 1978-ban Nyíregyház város vezetése megbízta a város gazdasági irányításával. Áldozatos és lelkiismeretes munkájának köszönhetően sokat fejlődött ebben az időben a megyeszékhely. Ez idő alatt beiratkozik a Budapesti Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemre és levelező tagozaton munkája mellett elvégzi azt. 1985-ben kap diplomát vállalatgazdaságtan szakon, majd ugyanitt tudományos doktori fokozatot szerez.

1987-ben kinevezik a Nyíregyházi Mezőgazdasági Gépgyártó Vállalat vezérigazgatójává. Itt éri a rendszerváltozás. A kialakult és ismert társadalmi, gazdasági és politikai környezetben nehéz helyzetbe kerül a MEZŐGÉP vállalat. Az ő irányításával megy végbe a vállalat felszámolása, ami nagyon megviselte.

1993-ben feleségével együtt munka nélkül maradtak. Ekkor döntik el, hogy családi vállalkozásként Pékséget alapítanak Fényeslitkén. Így kerül vissza gyökereihez, szeretett falujához. Mindig nosztalgiával beszélt édesanyja szülőfalujáról. A nagyszülőknél, rokonoknál eltöltött csodálatos nyarokról.

A vállalkozás 26 éves működése alatt nagyon megszerette a fényeslitkeieket. Mindenkihez volt egy-két kedves szava. Szeretett beszélgetni, ahogy mondta, a helyiekkel. Tevékenyen részt vett a falu életében is. Az értéktár bizottság tagja volt. Ha tehetett örömmel ment a falugyűlésekre. Szívügye volt a katolikus templom felújítása. Az oltár restaurálásában is részt vett. Tette ezt azért is, mert a szembemiséző oltárt és a főoltár alsó részét édesapja készítette. Szerette Fényeslitkét, ahogy sokszor emlegette a nyugalom és boldogság szigetét.

Egy éve súlyos betegséget állapítottak meg nála. Végig reménykedett abban, hogy felépül. De sajnos a betegség kerekedett felül. Az utolsó pillanatig felügyelte a szeretett családi vállalkozást. Idén július 10-én pihent meg örökre.

„Fényeslitke Szolgálatáért” kitüntetettjei

Hegedüs Barnabás

1956. február 6-án született Fényeslitkén Bakajszs Mária és Hegedüs János 4. gyerekeként.

Általános iskolai tanulmányait Fényeslitkén, középiskolai tanulmányait Kisvárdán lakatosként, Nyíregyházán gázvezeték és készülékszerelő szakon végezte. Utóbbiból mesterlevelet is szerzett.

Katonai szolgálati kötelezettségének 1977-1979 között Budapesten tett eleget. 1981-ben Klicsu Anikóval házasságot kötött. Házassá-

gukból 3 gyermek született. Zsanett 1983-ban, Tamás 1986-ban, Anna 1994-ben született.

Napjait 2016-ban született Zalán és 2020-ban született Ábel unokái aranyozzák be.

Már általános iskolásként önkéntes munkában segédkezett Kovács Tanár Úr mellett: labdafogó korlátot állítottak.

Az azóta eltelt több mint 50 év alatt számos társadalmi munkafolyamatban vett részt. Többek között a futballpálya első öltözőjének épí-

tésekor, gázbekötésekor, óvodaudvarra kerékpár tároló készítésekor, szükségalakás kialakításakor. Segélygyűjtésen vett részt Románia és Ukrajna részére.

Fényeslitke fejlődéséért, elismeréséért önkéntes munkáival nagyban hozzájárult.

„Hálás dolog olyan emberekkel együtt dolgozni sokak számára

hasznos projekteken, akik nemcsak a maguk, hanem egész közösségek felemeléséért hoznak nem kevés áldozatot a munkájukkal.” – vallja.

Márta Sándor

1949.09.18-án született Fényeslitkén, Márta Aladár és Gyüre Borbála második gyermekeként. Általános Iskolai tanulmányai után 1963-ban ipari iskolába ment, ahol kéményseprő szakvizsgát tett. 1967-1969-ig Pécsen töltötte sorkatonai szolgálatát. 1969. december 26-án házasságot kötött Orosz Irénnel. Két gyermekük született, 1970-ben Gábor, 1976-ban Andrea, akik házasságukból 4 unokával és 2 dédunokával örvendeztették meg szüleiket.

Szakmájában 1 évig dolgozott, majd 1971-ben a MÁV-nál helyezkedett el biztonsági őrként. Levelező tagozaton leérettségizett, és váltásparancsnoki beosztásba került. Ezután Budapesten egy 2 éves iskolában fejlesztette tovább tudását, melynek elvégzése után a fényeslitki Biztonsági Őrség őrségparancsnokává nevezték ki, ahonnan 2004-ben vonult nyugdíjba.

1999-ben 20 fővel megalakult a helyi nyugdíjasklub Gyüre Ferencné vezetésével. Akkor még lelkes klubtagként tevékenykedett, majd a későbbiekben klubvezetőnek választották. 2003-ban a klub „Egyesülett” alakult, melynek fenntartásában anyagi segítséget az Önkormányzat, és a szponzorok nyújtottak. Kéthetente tartottak klubfoglalkozásokat, melyeken csoportos és egyéni formában népdalokat tanultak. Kezdetben a helyi falunapokon, rendezvényeken és ünnepek alkalmával léptek fel, majd később egyre több felkérést és meghívást kaptak. Fellépéseik során számos helyezést értek el. Határokon túli fellépéseik is voltak melyek alkalmával a helyi kortársak mindig szívesen fogadták őket.

A nyugdíjasklub tevékenyen részt vett a falu kulturális életében is. Ünnepeken a helyi idősoththonban fellépéseikkel örvendeztették meg a bentlakókat.

Az Egyesület a környező települések 10 klubjával alakított ki szoros, szinte már baráti kapcsolatot.

2008-ban az Országos Vasutas Nyugdíjas Szövetség, kistérségi vezetőnek nevezte ki. Az egy régióba tartozó nyugdíjas klubok tagjai hogy még szorosabb köteléket alkossanak „testvérklubot” alakítottak a vezetése alatt. Szüreti felvonulásokat, összejöveteleket, gazdag programokat és közös kirándulásokat szervezett, melyek néha több naposak voltak. pl: Szigliget, Szlovákia, Szamoskér.

16 év aktív és boldog időszaka volt ez, tele szívet melengető gazdag élményekkel, emlékekkel, tartalmas emberi kapcsolatokkal melyből hű barátságok születtek!

Egyre romló egészségi állapota miatt sajnos be kellett fejeznie a klub vezetését, ennek eredményeképpen a klub is felbomlott.

Feleségével 1 éve tartották 50. házassági évfordulójukat, melyet egykori klubtársaik és szerető családjuk körében ünnepeltek meg.

„Fényeslitke Kiváló Diákja”

Balról jobbra:

Csonka Orsolya (Szent László Katolikus Gimnázium, Technikum, Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola, Kollégium és Óvoda),

Tugya Nikolett (Kisvárdai Bessenyei György Gimnázium és Kollégium),

Tugya Enikő (Kisvárdai Bessenyei György Gimnázium és Kollégium),

Csonka Ádám (Nyíregyházi SZC Bánki Donát Műszaki Technikum és Kollégium),

Nagy Bence (Várday Kata Református Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium),

Mártha Izabella (Kisvárdai Bessenyei György Gimnázium és Kollégium)

Lippai Lajos Tanulmányi Ösztöndíj nyertesei:

Csonka Boglárka, Kovics Karolina, Nagy Panna
Petra, Németh Eszter, Révész Bence, Soltész Eszter,
Szürös Kinga, Tercza Gergő

Mozga János Tanulmányi Ösztöndíj nyertesei:

Csizmadia Zsombor Zsolt, Csonka Levente, Csonka
Orsolya, Erdei Anita, Friderikusz Anna Flóra,
Gyüre Bálint, Homoki Anna, Jánvári Lóránt, Kecskés
Gréta Panna, Kecskés Krisztián Dávid, Király Eszter,
Kovics József, Kutasi Tímea, Lippai Virág, Molnár
Máté, Nagy Bence, Nagy Enikő, Nagy Zsófia Orsolya,

Olexa Vivien, Ósz Krisztina, Sima Tibor, Tugya Enikő,
Tugya Nikolett

Dr. Juhász János Tanulmányi Ösztöndíj nyertesei:

Bezzegh Boróka, Bezzegh Zsófia, Biró Ágnes, Biró
Boglárka, Csizmadia Gábor Dávid, Fintor Barbara,
Lippai Laura.

Hiszek a karácsony csodájában...

Egy rokkantkocsiban ült az üzlet előtt. Nem szokott kérni, de rendre megkérdem, hozzak-e neki valamit. Egy szendvicset – felelte. Kilépve az áruházból sehol nem láttam. Aztán feltűnt egy lámpa alatt. Loholtam utána, és odanyújtottam a szendvicset. Természetesen fogadta, mert én is úgy adtam. Kérőn nézett rám. Nem bírom hajtani, nehéz. Hazatolnál? Szabadkoztam volna... Hogy várnak a gyerekek, de már fogtam is a tolószéket, és a mutatott irányba elindultunk, egészen a társasház liftjéig... A lányom múlt heti története... Edesanyám aranyszívű volt, az tette boldoggá, ha adhatott. És nagymamámnak is volt két „kosztosa”. Szegény Gyuriné nem tudott írni! A lánya leveleit mama olvasta fel, és ő írta a válaszokat is. A világot magunkban hordjuk, s amit magunkban hordunk, olyan lesz a világ is körülöttünk. Azt hiszem, sikerült továbbadnom valami nagyon

fontosat a gyermekeimnek, és hittet nézek az unokáinkra is.

A legtöbb felnőtt és talán majdnem minden idős ember az ünnep kapcsán gyermekkorára emlékszik vissza. „De jó volna ünnepelni odahaza... De jó volna tiszta szívből úgy, mint régen... De jó volna játszadozó gyermek lenni” – álmodom az Ady Endre papírra vetett gondolataival. Vaníliaillatú sütemények, festett aranydiók, füge, narancs, angyalhaj, kántáló gyerekek, nagyszülők, szülők. Az édesanyám asztalánál gyűltünk össze később is, egyre növekvő létszámban vasárnapokon és ünnepnapokon. Jó útravalót kaptunk idősek megbecsüléséből, együttélésből, elfogadásból és önzetlenségéből.

Karácsonyra készülünk, de az nem lehet, hogy a lelkünk csak ünnepre öltözzön díszkivilágításba. Nem hiszek a karácsonyi jóságban, de hiszek a karácsony csodájában. A karácsony csodája, amikor új szemmel látunk másokat, amikor egy kicsit megmelegszik a szívünk a miniket körülvevő szépség előtt, és őszinte mosollyal és együttérzéssel fordulunk mások felé. Szerencsés vagyok, hogy a családon kívül is gyermekek sokaságával élhettem át az *ünnepi készülődés izgalmát, a karácsony felejthetetlen pillanatait.*

Karácsonykor, de az év minden

napján érdemes elgondolkodni, hogy látjuk-e a csillagot, mely a bölcsőhöz, az elhagyott otthonhoz, szülőhöz, a gyermekhez, embertársakhoz vezet. Teljesüljön be mindenhol a várt csoda! A bezárt ajtó nyíljon ki, mindenkihez térjen haza régen várt gyermeke, hogy a karácsony öröme szétáradjon a világba, és maradjon velünk! Felőttként is gyermekszívvel nézek a karácsonyfára, az ünnep pompás szimbólumára. S ma is biztosan tudom, hogy a Jézuska hozta. Már az én felelősségem, hogy a gyermekeimnek, valamint Artúrnak, Samunak, Izabellnek és Emmának is legyen mire emlékezni. Ők itthon lesznek, itthon Fényeslitkén.

A 2020-as év borús időszakként vonul be a történelembe, kitorölhetetlen nyomokat hagyva maga után. Minden megváltozott. Minden más lett. Reménykedjünk, hogy a karácsony meghozza a várva várt szabadságot! Szükségszerű egymást szeretni, és áldozatot vállalni a másik emberért, a közösségért, és ha kell lehajolni egy elesetthez, vagy hazatolni a rokkantkocsiba ülöt. „A kis Jézuska itt van a közelben, Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen, S ne csak így decemberben.”

Fényeslitke minden lakosának kívánok áldott karácsonyt!

Nagy Ferencné

Minden Karácsony más és más. Mindig hoz valami újat, valami

szebbet. Az idei ünnep azért is más, mert több időnk van a családunkra, barátainkra, rokonainkra. Jut idő a gondolkodásra, az odafigyelésre és a tartalmas együtt töltött időre. Figyeljünk most kicsit jobban egymásra, mint máskor, hiszen most mindenkinek nagyobb szeretetre, nagyobb törődésre van szüksége. Segítsünk azokon, akikre már nem figyelnek, törődjünk azokkal, akikkel már nem tudnak, hozzunk mindenkinek karácsonyába örömet, boldogságot, és megannyi szeretetteljes pillanatot.

Csitáry- Hock Tamás szavaival zárnam ünnepi jókívánságaimat: „A karácsony nem csak egy nap. És nem is három. Az igazi karácsony nem... Sőt, nem is napokkal számolható. Karácsony a szeretet születésének ünnepe. Szeretet pedig bármikor születhet. Bárhol, bármelyik napon, bármelyik pillanatban. Hiszen az első karácsonyig az a nap is csak egy volt a sok közül. A szeretet születésétől vált karácsonnyá.”

Márta Alexandra

Advent, a várakozás, és a felkészülés ideje, hogy mire eljön a Karácsony, Jézus születésének napja, tiszta szívvel és lélekkel tudjuk őt fogadni! Ez a készülődés, ebben az esztendőben teljesen másként történik, mint az elmúlt években.

Míg tavaly nyugodtan járhattunk a szentmisékre, istentiszteletekre, az adventi gyertyák meggyújtására, a szívünknek oly kedves hajnali rórate misékre, hogy biztonságban megvásárolhattuk a szeretteinknek szánt ajándékokat, idén bizony, sok mindenről elmaradunk.

A járvány miatt, ott van bennünk a kétely: Mikor és hová mehetünk, hol és kivel találkozhatunk? Bizony nehéz időszak ez idősnek, fiatalnak, gyerekeknek egyaránt!

Talán érdemes lenne elgondolkodni azon: lehet, hogy ez egy próbatétel a számunkra?

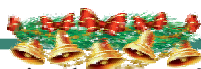
Próbatétel, hogy ilyen nehézségek között is meg tudjuk-e őrizni a hitünket! Tudunk-e egymásra odafigyelni, hogy a békét és nem a békétlenséget keressük, hogy türelmesek vagyunk, és hogy hiszünk-e a szeretet erejében? A Karácsony a szeretetről szól.

Igaz, hogy korlátok közé vagyunk szorítva, de a szeretetnek, és a szeretetből fakadó cselekedeteknek, nincsenek korlátai! Itt az idő! Éljünk hát vele!

Aranyosi Ervin: Legyen minden nap karácsony című verse így kezdődik:

A Karácsony szó minden ember szívében érzelmeket vált ki. Számomra ez a szeretetről, a családról, az együttlétről és a mi Megváltónk, Jézus Krisztus születéséről szól. A rohanó világban ez az ünnep összehozza az embereket, ilyenkor mindenki egy kicsivel figyelmesebb embertársaira, mint máskor. Ezért lenne jó, ha az emberi szívekben mindennap Karácsony lenne.

A Karácsony az öröm és a család ünnepe

Karácsony: nem egy szó a többi között, a születés, az újjászületés, az áhitat, a család, a bensőséges öröm, a barátság, az egyszerűség és a megváltás ünnepe.

Az év legszebb ünnepén még a legelfoglaltabb emberek is megpihennek, leteszik a mindennapok terhét és csak a családra figyelnek. Ezért is mondjuk, hogy a karácsony a család ünnepe. A sok éves hagyomány, hogy összejön a család apraja-nagyja, ez most sajnos elmarad, ami összetöri kicsit a szívünket és az ünnep hangulatát, de most a legfontosabb, hogy megóvjuk szeretteinket a betegségtől.

Van, ami soha nem változik. Az adventi gyertya lángjai a készülődést, a várakozást idézik. A karácsony, ha nem is lesz olyan, mint a megszokott, attól még lehet szép és meghitt. Az ünnep öröme feltölt, erőt és reményt ad, amire most nagy szükségünk van. Ilyenkor a csendre, a nyugalomra, a szeretetre vágyunk, hogy el tudjuk feledni a hétköznapi rohanását. A mindennapi feszültségben hoz egy pillanatnyi megállást, megpihenést. Mert a karácsonyhoz hozzátartozik a „csend”. Az idén nem tudunk nagyobb családi körben ünnepelni, de a rokonokhoz, barátokhoz legyen egy jó szava mindenkinek, ettől lesz boldog a saját karácsonya is.

Mikor felidézük a régi karácso-

„Legyen minden nap karácsony, minden óra a szereteté.

Legyen Béke a nagyvilágon.

Legyen a szíved mindenkié.”

Ezekkel a sorokkal kívánok Áldott Békés Karácsonyt és jó egészségben eltöltött Boldog Új esztendőt!

Bakajsz László

„Karácsony
Ez az ünnep, ez a szó,
Annyi melegséget szór.
Mikor rá gondolok,
Boldog vagyok.
Furcsa érzések kavarnak
bennem,
Valami leírhatatlan zajlik a
szívemben.”

Áldott, Békés, Szeretetteljes Karácsonyi Ünnepeket kívánok mindenkinek!

Szürös Kinga

nyokat, rájövünk, hogy kis apróságok – nem a nagy csodák – adják a legbensőségebb boldogságot.

Istentől megáldott Boldog Karácsonyt és szeretetben gazdag Boldog Új Esztendőt kívánunk!

Czérna Mihály és családja

Így készülünk a karácsonyra

„A sarokban figyel egy apró gondolat,
bizonytalanságot rejt most minden mozdulat.
A talaj csúszós lett, mint a jég,
és én már-már elesnék....
Kibe kapaszkodjak, ha nem beléd?
Ölelő remény vagy a fűtött szobában.
És félénk – hangosan mormolom,
Hogy te is meghalld: csak erre vágytam.

Hogy kapkodva magunkra öltjük az ünnep köntösét,
és végre itt legyek veled, veletek.
Csordul a csönd,
És csak a féltő szeretet moccan.
Egy puha paplanban elringat a boldogság.
Érzem. Jobban, mint bármikor.
Ti vagytok nekem a biztonság!
A kapcsolataid most többet jelentenek, mint valaha!”

Ahogy a választott idézetünk is mondja, ebben a pandémiás helyzetben a karácsonyi készülődés, és maga az ünnep is más lesz, mint az eddigiék. Más lett az iskolai életünk is!

Az ezelőtti években, az adventi időszakban már lázasan készülődtünk Jézus születésének ünnepére, az aulánk szinte egész nap a karácsonyi műsor jeleneteinek próbájától visszhangzott. Mindenki igyekezett a legszebben táncolni, verselni, szerepelni, hogy szép és megható legyen az előadásunk. Ezt az estét gyermekeink és pedagógusaink is izgatottan várták, hogy igazi ajándék legyen a megjelent vendégek számára, nagyszülőknek, szülőknek és

mindnyájunknak. Minden résztvevő lelkiekben feltöltődve, élményekben gazdagodva tért haza. Mi így járultunk hozzá, hogy a családi karácsony is bensőséges legyen!

Az idén elmarad a műsor, csendesebb a várakozásunk. Most is elkészült az adventi koszorúnk, feldíszítettük a fenyőfát, áll a betlehem, égnak az adventi fények, a mézeskalács illata bejárja az egész iskola épületét. Ugyanolyan szeretettel készíjtjük a szokásos karácsonyi ajándékunkat azoknak, akik egész évben támogatják intézményünket, és ezáltal gyermekeinket. Így háláljuk meg a segítségüket.

Az utolsó tanítási napon csak az osztályközösségekben lesz kará-

csonyi ráhangolódás, ezzel próbáljuk pótolni azt, ami nagyon hiányzik mindannyiunknak: a közös készülődést!

Hiányzik, hogy nem tudjuk megölelni a barátainkat, megpuszítani szeretteinket, megsimogatni azt, akinek szüksége van rá, esetleg nem érezhetjük családtagjaink testi közelségét. Rádöbbenünk, hogy az emberi kapcsolatok most többet jelentenek, mint valaha!

Ezekkel a gondolatokkal kívánunk Áldott, Békés Karácsonyt, és Boldog Új Évet: az iskola vezetősége, pedagógusai, dolgozói és tanulói.

Vaszilyné Lippai Judit
intézményvezető helyettes

Kedves Fényeslitkeiek, Kedves Pácienseim!

Az egészségügy korábban megszokott működése, elérhetősége átíródott idén. A járvány formálta szigorításoknak megfelelően a he-

lyi egészségügyben is jelen van a változás.

A személyes orvos-beteg találkozások, fizikális és emocionális vizsgálatok számának csökkentésével párhuzamosan a telemedicinális ellátásra álltunk át. Arra a telemedicinális ellátásra, amelyet korábban nem preferáltunk, amely nehéz az egészségügynek, nem könnyű a lakosságnak, de az eltelt hónapok alatt megismertük, gyakoroljuk, és még bizonytalan ideig alkalmazni fogjuk.

Egyelőre a korábbi elérhetőségünk visszaállítása nem tervezhető, változatlanul tartani kell a távolságot. A közelgő ünnepek alatt is be kell tartani a járványügyi intézkedéseket.

El kell fogadnunk, hogy az év végi ünnepeink a hagyományostól

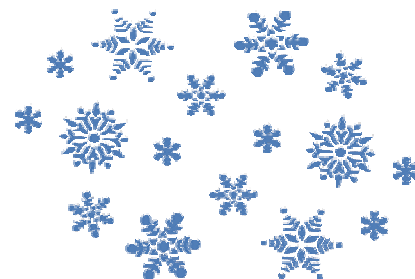
eltérően alakulnak, ez a karácsony más lesz.

Távolságtartás, fertőtlenítés, maszkviselés nem maradhat el!

Egy idegennyelvű háziorvosi könyv első sorában ez olvasható: a háziorvos felvilágosít és megnyugtat; én is erre törekszem.

Köszönjük az egész éves együttműködésüket, megértésüket, türelmüket! Áldott, szeretetteljes karácsonyt és boldog új évet kívánunk mindenkinek!

Dr. Barkóczi Beáta

Fényeslitkei SE

Tisztelt fényeslitkei lakosok!

A fényeslitkei futballcsapat rendkívül nehéz évet tudhat maga mögött.

Megfelelő téli felkészülés után a tavaszi fordulóban egy sikeresen megvívott mérkőzés után lezárták szezonunkat. Fél év szünet után sikerült egyben tartani keretünket. Nekirugaszkodtunk az őszi szezonnak, amelyben akadtak olyan mérkőzések amelyek megmutatták igenis helyünk van ebben az osztályban. Gondolok itt arra, hogy egy fegyelmezett játékkal Záhony otthonában sikerült megszoritánunk a hazai gárdát, majd ezt követően hazai pályán legyőztük Gergelyugornyát. Voltak negatív eredményeink is, ahol kiütköztek a járványhelyzet okozta hiányosságaink. Az őszi szezón is felfüggesztésre került a 10. forduló után. Ennek ellenére bizakodva várjuk a tavaszi folytatást. Hosszú idény elé

nézünk, mivel elmaradt meccseink február hónap időjárási lehetőségeinek keretében pótlásra kerülnek.

Szeretnénk megköszönni a Fényeslitkei Önkormányzat támogatását, vezetőségünk és szertárosunk áldozatos munkáját, ezen felül min-

denkinek, akik egy kicsit is elősegítették csapatunk sorsát!

Mindenkinek jó pihenést, Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánunk!

Hajrá Litke!

*Nagy Zoltán
edző*

**Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és
egészségben, sikerekben gazdag,
Boldog Új Évet Kíván a
Fényeslitkei Sportegyesület Vezetősége**

HírforgácsoK

A 2019/2020-as falugyűlés anyagából szemezgetve...

 Megemlékeztünk a 2019. évben elhunyt fényeslitkei Honfitársainkról, időrendben:

Vass Ferenc, Aros Gáborné, Bacskai József, Bacskóczi Lajosné, Horváth István, Kutasi Sándor, Majoros Józsefné, Papp Mártonné, Dobos Tibor Árpád, Kálló Béla, Kertész János, Tahirák József, Király László, Biró Ferencné, Borbély Gézőné, Bákai Lászlóné, Gyüre Gábor, Gyüre Istvánné, Kereszturi Béla, Kocsis László, Magyar Mihály, Nagy Bertalanné, Nagy Józsefné, Szuperák Ambrus, Széles Ferencné, Valu Károlyné, Battyá-

nyi Ferencné, Béres Ferenc Tibor, Lőrinczi Emilné, Márta Andrásné, Márta István, Márta József, Szántó Józsefné, Tugya Józsefné, Vass Sándorné, Barabás Csaba, Fejes Jánosné, Lengyel Antalné.

Béke poraikra! Megbékélés a Hozzá tartozóknak!

 2019. év újszülöttei... időrendben:

Szidor Hanna Ilona, Berencsi Medox, Balogh Ferenc Ádám, Nagy Milla, Bakó Bella, Holló Dávid, Rézműves Richárd Kevin, Lunczer Mira, Csonka Dominik, Kovács Evelin, Tirpák Zselyke, Kovács Marcell, Jónás Dávid Miklós, Molnár Luca, Ombodi Zsombor, Lippai Vencel, Horváth Szabolcs, Bogacsovics Izabella, Kovács Liliána, Horváth Ádám, Nagyhajú Ferenc Kristóf, Bakk Bianka, Biró Hunor, Jónás Arabella Nazira, Bodnár Zoé Maja, Zilahi Luca, Lippai Helga, Horváth Auróra, Balogh Benett, Kopfer Emma, Nagy Emma, Komáromi Dóra.

Aldás kísérje életüket!

 A falusi „CSOK” által szinte minden eladó ház gazdára talál, ami a lélekszámunk jelentős emelkedését hozta.

 2019. évben 536.384.376 Ft bevétele volt Községünknek, amiből 423.108.300 Ft-ot használtunk fel, ami jelzi a takarékos gazdálkodást, miközben adókat nem emeltünk. Mi a jövőt nem éljük fel.

 Közjólétkez nem kaptunk állami támogatást, ennek ellenére a megtakarításból 19.900.553 Ft-tal segítettük az itt élőket. 2020. évre tervezett bevételünk 307.740.490 Ft volt, 24.352.708 Ft felhalmozási bevétel és 109.067.659 Ft előző évi megtakarítással. Kiadás 364.193.000 Ft-tal számoltunk. Természetesen ezen tervadatok az év folyamán jelentősen „mozognak”.

 2020. év fejlesztései: óvoda udvari játékok, Kodály Zoltán utca útburkolat és járda építés, köztemetőn makadám út, Községházánál közlekedési csomópont készült el.

 Járványügyi védekezésre közel 8 millió Ft-ot költöttünk, amivel enyhítettük a lakosságot ért hatást (vetőburgonya, dughagyma, vitaminok 65 év felettieknek, szájszerek, gumikesztyűk, fertőtlenítők, ROTA újszülöttek védőoltása).

Kitűzött közjóléti céljainkat elértük (tanulmányi ösztöndíjak, iskolakezdési támogatások, idősek ajándékozása, szociális tüzelő, újszülöttek segítése, temetési támogatás, rendkívüli élethelyzetek „kezelése”).

Faluvédő Közalapítvánnyal együttműködve elkészült egy kulturált vendégszállás, a régi hivatal helyén. Köszönjük a Kuratórium, ezenbelül Dr. Lőrinczi Sándor elnök és Bodnár János titkár közreműködését.

Községünk határában lévő barnamezős területen a budapesti székhelyű East-West Intermodális Szolgáltató Zrt. építési engedéllyel és tulajdonnal rendelkezik a közel 160 hektáron.

A konténerterminál terület előkészítése a vége felé közeledik.

Tálosi János vezérigazgató egyéni támogatásával tavaly 1 millió Forint értékű kreatív-fejlesztő játékokat kapott az óvodánk, az idei Mikulás csomag előtt.

A beruházó pénzügyileg is támogatta a már említett szállás kialakítását!

Ha Isten segít e beruházás községünk, térségünk jövőbeni fejlődésének egyik generálója lesz.

Karácsony előtt elindítjuk az óvodánk belső felújítását (nyílászárók cseréje, hideg és meleg burkolás, mosdók, konyha, foglalkoztatók, LED világítás rendszer, festés, új bútorzat).

Köszönjük a járási Tankerület és az iskolánk pedagógusainak, hogy a közép- és nagy csoportokat átmenetileg „befogadják”! A kiscsoportunk a régi ÖNO épületébe költözik.

Az új bölcsődei részt a projekt nem érinti.

Mese a Szeretetről

Volt egyszer réges-régen egy Sziget, ahol az emberi érzések és tulajdonságok éltek: a Vidámság, a Bánat, a Tudás, a Gazdagság és még sok más, így a Szeretet is. Egy napon az érzések tudomására jutott, hogy a Sziget elsüllyed, ezért nekik el kell hajóznuk a Világba. Valamennyien előkészítették hajóikat és elhagyták a Szigetet. Egyedül a Szeretet akart az utolsó pillanatig maradni. Mielőtt a Sziget teljesen elsüllyedt volna, a Szeretet elkezdett segítségért imádkozni. Ekkor a Gazdagság egy luxushajón úszott el mellette.

S a Szeretet megkérdezte: – Gazdagság, el tudnál vinni magaddal? – Nem, nem tudlak! – felelt a Gazdagság – a hajómon sok aranyat, ezüstöt viszek, itt nincs már hely a számodra.

– Ezután a Büszkeség közeledett egy csodaszép hajóval a Szeretet felé, így őt is kérlelni kezdte: – Büszkeség, kérlek! El tudnál vinni engem is? – Nem, Szeretet, nem tudlak elvinni – a hajómon minden tökéletes, s te esetleg árthatnál ennek.

Így hát a Szeretet nagyot sóhajtott, s akkor meglátta a Bánatot... így őt is megkérte: – Bánat, kérlek, vigyél magaddal!

– Óh, Szeretet, – mondta a Bánat, – ha tudnád, én mennyire szomorú vagyok, s most egyedül kell maradnom a hajómon.

A Szeretet lemondóan elfordult, s ekkor megpillantotta a Vidámságot közeledni... odaszaladt hát ismét a parthoz és kiabálva kérlelni kezdte... de a Vidámság gyorsan elhúzott a Szeretet mellett, mert annyira elégedett és olyan boldog volt, hogy észre sem vette Szeretetet, meg sem hallotta a kérését.

Szeretet teljesen magára maradt, s

ekkor hirtelen megszólalt egy hang: – Gyere Szeretet, én elviszlek Téged. – s Szeretet látta, hogy egy öregember szól hozzá. Szeretet annyira hálás és boldog lett, hogy elfelejtette megkérdezni az öregember nevét, s ez csak akkor jutott eszébe, mikor már újra biztonságban volt, de megkérdezni tőle már nem tudta, mert alig értke partot, az öreg máris tova-hajózott... Szeretet úgy érezte sokkal

tartozik neki, ezért felkereste a Tudást, s kíváncsian kérdezte tőle: – Tudás, meg tudod mondani nekem, ki segített nekem?

– Az IDŐ volt, – felelte a Tudás. – Az IDŐ? – kérdezett vissza Szeretet – vajon miért segített rajtam az IDŐ?

S a Tudás válaszolt: – Azért, mert csak az IDŐ érti meg, hogy milyen fontos lesz a Világban, az emberek életében a Szeretet.

Tisztelt Polgártársam!

2020. évvégére a koronavírus járvány megrengette a nemzetgazdaságunkat, aminek utóregzése a 2021. évre önkormányzatunk költségvetését is próbára teszi.

Isten segítségével bízunk abban, hogy mindezt a Képviselő-testület, a Polgármesteri Hivatal és Intézményeink közösen kezelni és tompítani tudja.

Támaszkodva az itt Élők és 2020. évben Fényeslitkére költözött polgáraink megértésére, közreműködésére!

Továbbra is gyümölcsöző együttműködésben az Egyházainkkal, az innovatív Vállalkozókkal, Civilekkel és Önkéntesekkel!

„Együtt – Egymásért”

Tisztelettel maradok:

Mártha Mihály Tibor
polgármester

2020. december 15.